

De zachtste troost die men in het graf kan meedragen, ligt in het besef dat men niets dan goed gedaan heeft. (Fr. van Sales)

VROOM EN DANKBAAR AANDENKEN AAN
MEVROUW

Palmyre VANDEN BOSSCHE

echtgenote van Victor MORRE.

Geboren te Oprakel op 9 maart 1905, zacht en vroom het eeuwig leven ingegaan tijdens de Goede Week in het Sint-Franciscustehuis te Oprakel op 29 maart 1988.
Gesterkt door de HH. Sakramenten der zieken en de Pauselijke Zegen.

Zij was trouw lid en ere-bestuurslid van de K.V.L.V., van de parochiale bond van gepensioneerden en van alle parochiale organisaties.

Als trouwe gelovige mensen, die opgaan naar het hoogfeest van Pasen geloven we in Gods woord en belofte, naar stralend voorbeeld van Christus, dat de dood niet het laatste woord heeft, maar het leven en Gods liefde sterker zijn. Want volgens Gods heilplan rijst na het aardse bestaan de eeuwige dageraad van een nieuw leven. In de ogen van God was haar edele en verdienstelijke taak volbracht.

Haar levenskrachten waren door hoge ouderdom en ziekte uitgeput. Haar leven, dat ze uit Gods gezegende hand ontving, werd geleid in een vrome en diep kristelijke familie. Later heeft zij zich met moederlijke toewijding ingezet voor haar man en kinderen.

Haar moederhart borg in alle stilte en eenvoud een onuitputtelijke bron van geloof, geduld, liefde en de moed om dag in dag uit haar gehandicapte kind bij te staan. Ze heeft in beproeving,

zoals Maria, onder het kruis van haar kind gestaan. Niets was haar teveel, alle goedheid, zachtheid en volle toewijding straalden uit haar leven.

Die kristelijke overtuiging en dat voorbeeld heeft ze aan haar gezin doorgegeven, als de kostbaarste schat van het leven. Ze was ook de steun en de opbeurende kracht voor haar werkzame, goede en trouwe echtgenoot in de zware taak die hen samen iedere dag te wachten stond. We eren en danken zulke mensen en gezinnen in die nooit falende dienstbaarheid en onvermoeide ijver voor het goede en schone in alle vormen. Een zachte dood sloot haar leven af, rijk aan verdiensten, in het lichtende vooruitzicht van de komende verrijzenis.

Mijn goede echtgenoot, altijd zo nabij en dierbaar, dank voor alles wat we samen in ons leven hebben gedaan, dank voor uw troost en bezoeken in mijn troosteloos ziek-zijn. Het is de kroon op uw ja-woord, in volle trouw en liefde gegeven op 8 oktober 1932. God zegene en beware U.

Mijn kinderen en kleinkinderen, allen nog onderweg, een voorbeeld heb ik u gegeven, blijf mij steeds dankbaar gedenken in uw gebed. Allen eens tot weerzien bij de Heer.

Aan alle leden van de katholieke organisaties, waar ik deel van uitmaakte een warm en hartelijk woord van dank aan allen en voor alles. Ik was fier en blij bij U en U van dienst te zijn. Bouwt er verder aan! Tot weerziens bij de Heer. Dank voor alle zorgen van het Wit-Gele Kruis, van het personeel van het rustoord « Najaarszon » en van het Sint-Franciscustehuis.

De families
VANDEN BOSSCHE, DE SLOOVERE,
MORRE, VAN DER MAELEN,
danken U.